



**model**  
**hobby**  
magazín moderního modeláře

**Eindecker 40 ARF**

vyšlo v MHM 02/2015

[www.modelmagazin.cz](http://www.modelmagazin.cz)

# Eindecker

Autor Petr Žák

## Specifikace

<b>Název:</b>	Eindecker 40 ARF
<b>Charakteristika:</b>	RC cvičný model pro výuku pilotáže
<b>Dovází:</b>	Astra s.r.o. ( <a href="http://www.astramodel.cz">www.astramodel.cz</a> )
<b>Rozpětí:</b>	1 610 mm
<b>Délka:</b>	1 250 mm
<b>Nosná plocha:</b>	50,7 dm <sup>2</sup>
<b>Plošné zatížení:</b>	55 g/dm <sup>2</sup>
<b>Hmotnost:</b>	2 800 g
<b>Ovládané prvky:</b>	S, V, M, Kř.
<b>Cena:</b>	4 599 Kč

- + zajímavý model
- + lehká a pevná konstrukce
- náročnější elektrifikace
- drobné nepřesnosti

Věřím, že nikoho neurazím, když o níže popisovaném modelu uvedu, že je jakousi volnou variací na stíhačky první světové války. Svůj název si vysloužil pravděpodobně díky tomu, že díky použitým detailům je podobnost legendárnímu Fokkeru Eindecker EIII na místě. Když jsem si však díly poprvé prohlížel a odmyslel jsem si „maketové“ doplňky a barevné ztvárnění, vybavil se mi (a ti dříve narození mi dají jistě za pravdu) legendární Middle Stick, který měl podobnou konstrukci i tvary. To je ale čistě jen můj subjektivní názor. Stavebnice je dodávána ve verzi ARF, což znamená, že v relativně

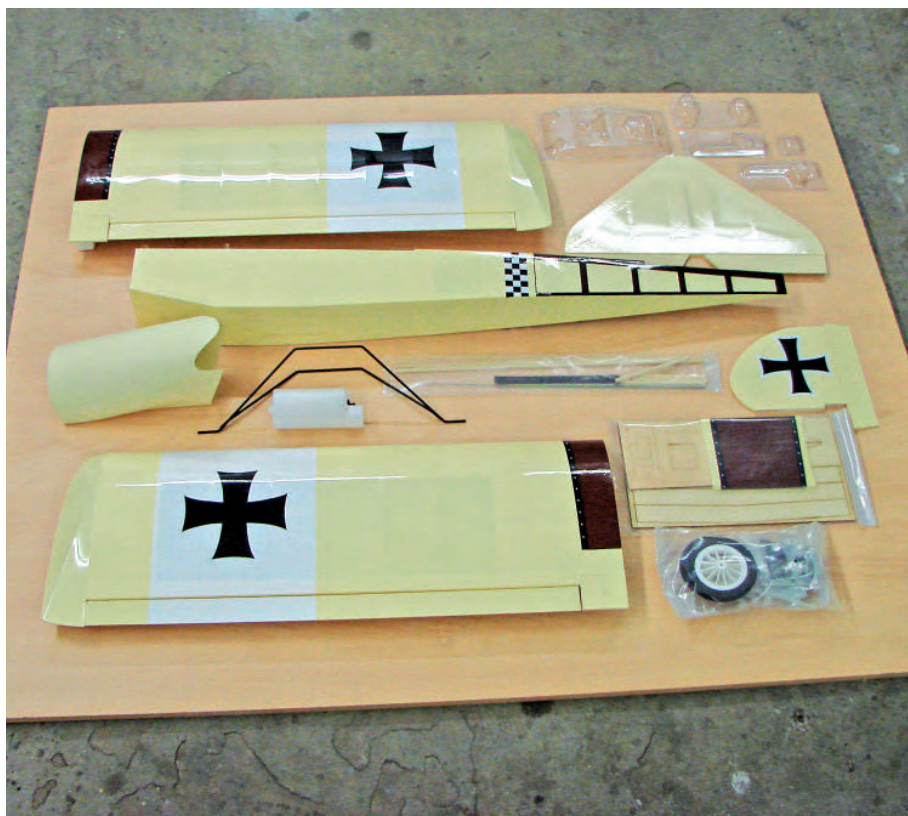
# ker



velké krabici s barevnou přelepku se základními informacemi, nalezneme potažené díly modelu, obrázkový návod (v anglickém jazyce) a veškeré příslušenství a bižuterii potřebnou k dokončení modelu. Vzhledem k tomu, že model je primárně určen k pohonu spalovacím motorem, obsahem je i universální motorové lože a palivová nádrž (pro motory se žhavicí svíčkou). Co jsem ocenil je, že nechybí ani kužel kulovitého tvaru, nahrazující nevhlednou matici vrtule. Na použitý motor ASP pasovala bez problémů. O možnosti elektroverze se zmíním později

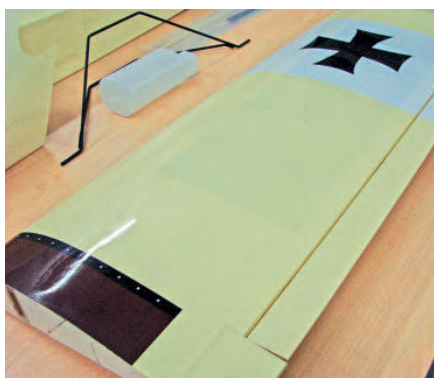
## KONSTRUKCE

Základní konstrukce je z balzy a lehké překližky. Lepené spoje jsou velice kvalitně provedené a motorová přepážka je dokonce natřená epoxidem proti účinkům paliva. Celky jsou potaženy nažehlovací fólií, na které jsou natištěny barevné doplňky. Co mne již při prvním pohledu velmi mile překvapilo, je vysoká kvalita potahu, bez obvyklých vrásek a bublin, které je nutné ve většině případů napravit za pomoci horkovzdušné pistole. V tomto případě nemusíte potahu věnovat jakoukoli pozornost. Perfektní. Detaily, jako je busta pilota, kulomet a tvarový překryt křídla, jsou vyřezávány z průhledného plastu a v případě pilota a kulometu je nutné je slepit ze dvou půlek. Díly vystříháme podle naznačených čar a vteřinovým lepidlem ve spáře slepíme. Vzhledem k tomu, že díly jsou z průhledného plastu, čeká nás trochu „malířské“ práce. Já jsem k vybarvení použil barvy Revell a k nástřiku tvarového překrytu, včetně kozlíku, matově černý sprej.



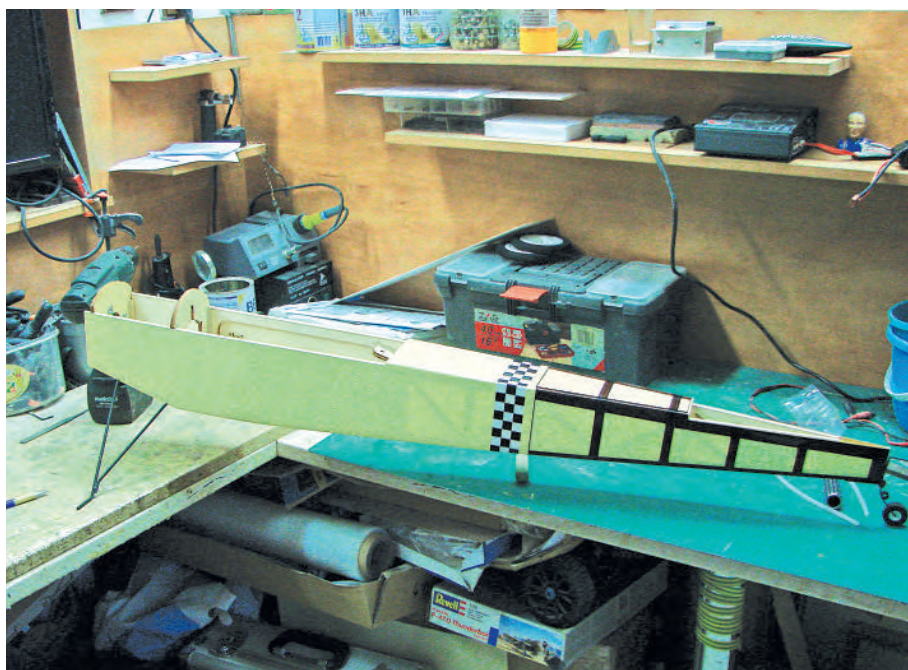
## PODVOZEK A KŘÍDLO

Podvozek je standardní tříkolový, ostruhového typu, s řiditelnou ostruhou, která je spřažená se směrovým kormidlem. Hlavní podvozek je sletovaný z ocelového drátu a opatřen lehkými paprskovými koly. K trupu je připevněn do drážek v bukových hranolech, pomocí plastových klem a samořezných šroubů. Křídlo je slepeno ze dvou polovin pomocí spojovacích dílů, které tvoří spojku křídla – ze třech částí a košenové žebro – ze dvou částí. Ty slepíme před samotnou kompletací křídla. Před samotným slepením ještě vyřizneme naznačené části, čímž vznikne prostor pro přilepení přepážky pro montáž serva křídélek. Veškeré tyto díly, i poloviny křídla, doporučuji lepit epoxidem. Křídlo je opatřeno profilem s rovnou spodní hranou. Tipoval bych na možná mírně modifikovaný Clark Y. Tento profil, společně se vzepětím, bude zárukou dobrých a nezaludných letových vlastností. Závěsy veškerých kormidel jsou plastové, lámací, a je nutné je zalepit jak do pevných, tak pohyblivých částí. Zkoušel jsem je zalepit epoxidem, jak je uvedeno v návodu, ale plast je jakéhosi zvláštního složení, takže spoj není pevný. Nakonec se osvědčil standardní řídký kyanoakrylát.



## OCASNÍ PLOCHY

Ocasní plochy je nutné nejdříve nasucho spasovat a označit si styčné plochy, ze kterých následně odstraníme potahovou fólii. Následně plochy přilepíme za stálé kontroly kolmosti a souměrnosti. Samostatnou kapitolou jsou táhla ovládání ocasních kormidel.



# DOMA NA LETIŠTI NA CESTÁCH

POUZE  
**11,99,- EUR**  
ROČNĚ

POUZE  
**299,- Kč**  
ROČNĚ

## **PŘEDPLATNÉ** na rok 2016

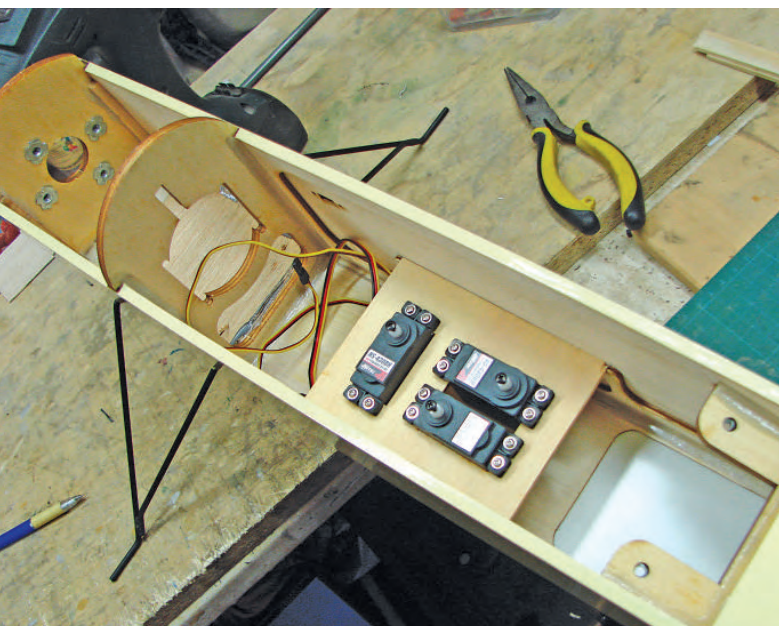
Předplat' si digitální verzi Model Hobby magazínu, měj jej vždy po ruce a navíc stahuj každý měsíc exkluzivní bonusové materiály!

.....

Model Hobby magazín můžeš číst na svém PC, Mac, tabletu či smartphonu - prostě kdykoliv a odkudkoliv!



Jdi na [www.modelmagazin.cz](http://www.modelmagazin.cz) a zaregistruj se!



Ty jsou klasická pevná, skládající se z dřevěné kulatiny a drátěných koncovek, opatřených na jedné straně závitem pro vidličku. V návodu je v měřítku 1:1 vyobrazen přesný tvar těchto koncovek pro všechna kormidla. To je velký pomocník. Zkrácené konce nevyhazujte, protože z nich jsou vyrobeny koncovky se „Z“ ohyby na straně serva. Táhla je nutné z těchto „komponentů“ sestavit. Vzhledem k tomu, že dříve se jiná táhla nepoužívala (nebo lanovody a podobné vymoženosti nebyly), zapátral jsem v paměti a trochu je vylepšil. Dle návodu se mají drátěné koncovky vetnout do přípravných drážek a pojistit smršťovací bužírkou. Toto řešení je dostatečné, ale já jsem pro jistotu spoj nejdříve omotal režnou nití a prosytil kyanoakrylátovým lepidlem. Takovýto spoj je naprosto bezpečný. V zadní části trupu, na místech budou táhla vycházet. Tady nastala asi jediná komplikace celé stavby. Nasměrovat relativně dlouhá táhla a protáhnout je na konci trupu ven je docela zážitek, a to hlavně pro vodorovný stabilizátor, kde jsou na jednom táhle dvě kon-

covky. Přišroubování ovládacích pák, montáž vidliček a připojení kormidel je pak už otázka okamžiku. Serva pro ovládání jsou standardní velikosti a vyhoví i obyčejná analogová s tahem kolem 3-4 kg.

## POHON MODELU

Montáž motorového lože a samotného motoru nečiní žádné potíže. Rozměrný motorový kryt je již v barvě prakticky stejného odstínu, jako je základ potahového materiálu. Podle použitého motoru je nutné vyříznout otvor pro jeho hlavu. Samotný kryt drží pomocí čtveřice samořezných šroubů a kryje motorový prostor a prostor pro nádrž. Marně jsem hledal stříbrnou fólii, kterou se má potáhnout přední část krytu, a tak jsem použil stříbrný sprej, který jsem měl zrovna po ruce. Horní část jsem potáhl dodanou potištěnou fólií. Zde se dostávám k problému s elektrifikací, o kterou by si model jinak do slova říkal. Prakticky jediným problémem je umístění a přístup k pohonnému akumulátoru. Místa v prostoru pro palivovou nádrž je pro něj

dost, ale za prvé by bylo nutné pro něj vyrobit vhodnou přepážku pro uchycení a za druhé, což je podstatnější, při každé jeho výměně bychom museli buď demontovat křídlo, nebo motorový kryt. Možná by byla také úprava krytu, což není neproveditelné, ale už jsou to zásahy, vyžadující určité „modelářské“ zkušenosti. K celkovému dokončení zbývá přišroubovat oka a natahat gumovou nit, znázorňující „maketový“ výplet. Tím je model dokončen a po nezbytné kontrole smyslu a velikosti vychylek kormidel a správné polohy těžiště připraven k záletu.

Bohužel nízké teploty nejsou zrovna vhodné pro bezproblémový chod spalovacího motoru a klidný zálet, a proto jej necháme na příznivější podmínky. Každopádně se jedná o nevšední model osobitěho vzhledu, který na letišti rozhodně zaujme, a který navíc díky své konstrukci slibuje velmi dobré letové vlastnosti bez zálužnosti, díky kterým bude vhodný i pro méně zkušené piloty. Stejně tak stavba není nikterak náročná a zvládne jí i modelář se základními zkušenostmi se stavbou, dokončením, stavebnic RC modelů.



